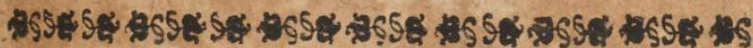

sed interdum cum Junone ludit, interdum conviviis Æthiopum ad-
 est, interdum loripedem suum aspicit & ridet effusissimè. Nauta
 non semper injuriis Neptuni exercentur, sed interdum reduces in
 patriam in littore maris sedent suum: que *Wilhelmus de Nassavven*, vel
 de puellâ *Vesaliensi* altissimâ voce canunt. Quotusquisq; mihi vitio
 verter, si & ego seria studia hujuscemodi jocos nonnunquam distin-
 guo? Nemo hic in jus me vocet. Nullius famam contamino, ita
 me bona fama amet. Vitia tantum Oratorum tango, non secus ac
 boni concionatores solent, qui dum aliena vitia numerant, sua
 quoque includunt. Quod si autem animalibus quibusdam alpha-
 betariis, styli satyrici naturam non intelligentibus, placuerit vene-
 num è flore sugere, tum ea bonis avibus ablegabo non ad fustitu-
 dinas ferricrepinas intulas, sed ad te, seculo tuo major **B O X H O R N I**.
 Legant Orationem tuam septimam, quam Lugduni recitabas,
 de satyrica veterum sapientia, ubi inveniunt accommodum strumæ
 suæ dibaphum. Vivimus **B O X H O R N I** sub sceptro Apollinis, in
 regno libertatis, ubi personis parcere & de vitiis dicere fas justumq;
 est & omnibus seculis fuit & erit. Satyra neminem offendit, nisi
 quici argumentum præbet. Valete. Dabam Marpurgi Cattorum,
 xvi. Jul. clo clo xxxiix.

P R O G R A M M A.

JOHAN. BALTHAS. SCHUPPIUS.

Eloquent. & Historiar. Professor
 Ordinarius.

OMNIBVS BONÆ MENTIS STUDIOSIS,
 IN ACADEMIA MARPVRGENSI

S. P. P.

*Ratio est, quæ homines distinguit à bestiis. Cultus rationis,
 sapientes facit. At cultus Orationis, inter ipsos sapientes
 discrimen facit. Olim Musarum sorores Orationis Domi-*

na, domicilia sua habebant in his, quos circa urbem hanc intuemini montibus. Amabant sylvas illas amenas, florida illa prata, illos fontium fluviorumque susurros & quodam quasi matrimonii nexu sese miscabant cum filiis hujus regionis. Nunc in exilium pelluntur passim & D. Prisciano magna interdum eriguntur epitaphia. Fiat ne hoc docentium ignorantia, vel discitentium ignavia, vos ipsi judicate. Fateor has ipsas manus meas non esse puras ab optimi Prisciani p. m. sanguine. Sed si imitatio vitii communis innocentia est, facile excusabor. Postquam in scitiam avi nostri propius in spexi, tandem me puduit. Serpunt per scholas tot ineptiarum exempla, quibus mederi non est tenuitatis mea, attamen juventutem ab his dehortari officii mei esse censeo. Pueri sumus, cum sapientia apicem, scala nostra predicamentali petiisse putamur. In scholis disertissimi sumus Oratores, in foro & Ecclesia aut risum meremur aut misericordiam. Qui in Aegypto nati sunt & non nisi Nilum, illum fecunditatis auctorem viderunt, ii cum alibi cernunt cadentes imbres, novitate percussi, credunt naturam verum ruinam minari. Ita qui inter animas solo pulvere Scholastico conspersas educantur, atq; de utili & inutili tot inutilia verba prodigunt, & in speciem summa sapientia aut Grammaticam laudant aut Logicam, quas nemo vituperat, ii ad res serias agendas venientes in alium terrarum orbem se delatos arbitrantur. Doleo profecto, mihi (qui ut ut nondum assequi possim, attamen veneror antiquitatem) inter ineptias has esse versandum. Optarem me aut illo tempore natum, quo non erat eloquentia, aut illo quo florebat Romana. Romana dico, cujus nomen affectant multi, cujus gloriam assequuntur vix ille anima, que propius caelo defluxere. Non ejus gravitas consistit in periodorum rotunditate, non in numero oratorio, cujus necessitatem Keckermannus nobis obrudere conatur, non in ineptiis aliis, quas hodie in scholis discimus in
spem

spem futura oblivionis. Sunt quidam homines novi, quibus sordet
 sive iudicium sive exemplum veterum, quos simitatur, quid
 nisi ruinam bona mentis & expirantis eloquentia funus proxi-
 mis nundinis expectamus? Sunt denique alii, qui nimis antiqui-
 tatis aestimatores, antiquitatem ex iudicio antiquitatis distin-
 guere nesciunt, quibus omnia verba sordent, nisi qua ab ultimis
 & oblitteratis temporibus repetita. O insani! Aut intelligi vul-
 tis, aut non. Si vultis, cur aut cui ita loquimini? Si non vultis, cur
 non tacetis? Non amplius regnat Latinorum Rex Picus, & jam
 dudum obiere Evandri & Lupa Romuli mater. Quis glandibus
 uti vellet, postquam segetes inventa? Quis aqua haustum, dulcis
 vinicantharo praeponeret? Quis appposito turdo, cui inter aves
 gloria prima est, appeteret corvum? Annon insanire me dice-
 retis, si in publica concione orationem Dominicam recitarem,
 quomodo eam olim pronuntiabant Majores nostri tempore Caroli
 Magni, annis abhinc octingentis? Certè non magis me intellige-
 retis, quam si Suecico aut Danico idiomate uterer. Ultra Sau-
 romatas eant praepostori illi mortales, qui tanquam Romana
 effundunt, quae damnata à Romanis, quibus ne quidem uti jam
 vellent, quos imitantur. Ite autem charissimi mei, legite Histori-
 cos illos, qui in saeculo Augusti vixerunt, ubi tot faecunda ingenia
 ardorem suum consumpsere, ubi cum ceteris disciplinis & eloquen-
 tia & Imperii Romani majestas incrementa sua adepta est.
 Aut ibi veram suaviloquentiae idolem & vim, & decus &
 machinas invenietis, aut nullibi. Quomodo enim ibi se non ex-
 ereret, ubi miles in procinctu praelii stans, non clypeo magis aut
 hasta, quam imperatoris sui voce animatus, plenus ardoris, &
 jam victor priusquam pugnavit, irruit in hostem tanquam in
 amici complexum, & vitam morte reposcit? Agite nobilissima
 mentes, conemur aliquid. Instituiamus aliquod certamen mascu-
 lae.

la ihius eloquentia. Eloquentia inquam illius, qua affectus omnis aut imponitur aut extorquetur; cui tot contumaces anima, tot regna, tot principes succubere; qua id agit, quod ferrum non potest, cui ipsa natura cederet, si mori posset. Quemadmodum militem suū campestri meditatione subinde exercet prudens imperator; Ita in pulvere hoc Scholastico ea loqui conabimur, qua aliquando aut in republica loquenda aut in Ecclesia. Nunc accusabimus regū priscorū non modo licentiam, sed & nomen. Nunc fingemus nos Catilinas esse, & à Cicerone accusari, nunc ab Hannibale nos captos esse dicemus & in Capitolium ablegabimus supplices, nunc alias materias eligemus, quibus facundia exercebatur Romana juventutis. Agite juvenes nobilissimi, spes & ornamenta patria, ite quo vos Deus vester vocat, cujus aliquando Legati futuri estis, ite quo vos Princeps vester vocat, qui voce vestra aliquando utetur. Has manus, hoc pectus, hanc mentem vobis consecro, si ve sequi me velitis, si ve praevenire. Aut vehementer fallor, aut generosa mentes vestra jam dum excitata sunt ad gloriam hanc. Videor intueri ardorem vestrum. Puto me jam dum videre pulcherrimum prisca eloquentia certamen, quale olim erat ad aram Lugdunensem in Gallia. Proinde nobili & utilissimo exercitio illi, ex publica auctoritate signum erigo. Concurrite eū, quot quot vultis. De Mantuano refert Lotichius noster, quod fuerit Poëtarum Dux potius quam Poëta ipse. Ita ego vobis Bono cum Deo prisca illius nobilissimaque eloquentia viam monstrabo, ut ut eam aut nunquam inveniatis, aut per ingenii mei imbecillitatem inire non possim. An non Nappius noster aut suo aut aliorum cum fructu libros vendit, quos nunquam intelligere, intelligere autem? imò ne legere quidem potuit? An non Vulcanus fuit faber elegantissimorum armorum & Hectorem tamen interficere non potuit? An non de cibis saepe feliciter iudicat comiviva quam coquus? Annon statua Mercurialis

lis viam ostendit, quâ sit eundum, & ipsa tamen est immobilis? mirari igitur nolite, me vobis viam ostensurum ad Romanam eloquentiam, quam ipse nondum didici. Sin verò cum seculo hoc NOSTRO insanire malueritis, hora II. in Auditorio Philosophorum me conveniatis. Describam Oratores nostros, non quales esse debent, sed quales sunt. Non equidem sum Dictator in republica bona mentis, nec tanquam Prator accepi juris dicendi potestatem, sed si extraordinarii homuncionis suffragia valerent, dicerem utile esse, ut aut inepti illi homines non nascerentur, aut uxores non ducerent, aut à scholis exularent, ne ineptia propagarentur, quibus auditorium quandoq; impletur, non animus ingeniosi auditoris. O si annos præteritos redderet mihi Deus! Irem, discere vobiscum, qua me jam ignorare pœnitet & pudet. Sequimini modo, amici, aut si mavultis, fratres & commilitones. Habebitis me si non ingenii aut doctrina, saltem diligentia exemplum. Par mihi adhuc vobiscum discendi necessitas est. Tantum est quod ignoramus. Valete. Dab. Marpurg. M. lun. 1638.

O R A T I O.

Uid expectatis Auditores? Unde exordiar? à terminis Philosophicis? vel controversiis aliis? Hoc unum scio me nihil scire. Cur? Quia alii sciunt omnia. Nihil habeo, quod vobis proponam præter ineptias meas. Creditis vos alios scientiâ superare? si putatis, jam stultis stultiores estis. Nam primus stultitię gradus est, aliis se præferre. Si quid mihi creditis, plures sunt stulti in

B mundo